

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **A. S., IČ: ....**
se sídlem .....
zastoupena advokátem JUDr. Filipem Mochnáčem
se sídlem Heršpická 5, 639 53 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor správní a Krajský
živnostenský úřad**
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2017, č. j. JMK 80739/2017, sp. zn. S-JMK 71524/2017/OSŽP/DK,

takto:

Žaloba se z a m í t á.

Žádnému z účastníků se n e p ř i z n á v á náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě žalobkyně napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2017, č. j. JMK 80739/2017, sp. zn. S-JMK 71524/2017/OSŽP/DK (dále jen „napadené

rozhodnutí“), jímž bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, Živnostenského úřadu města Brna (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 20. 3. 2017, č. j. MMB/0082046/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 62 odst. 1 písm. j) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), kterého se měla dopustit tím, že v rozporu s ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona neoznačila nejméně ve dnech 26. 10. 2016 a 9. 11. 2016 objekt na adrese ....., jednotka č. ....., v němž má umístěno své sídlo, jménem a příjmením a identifikačním číslem své osoby. Podle § 62 odst. 4 písm. b) živnostenského zákona jí správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 4 000 Kč. Dále byla žalobkyni stanovena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč na základě § 79 odst. 5 správního řádu v návaznosti na ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.
3. Žalobkyně předmětnou **žalobou** namítá, že napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a spočívá na nesprávném právním posouzení, čímž došlo ke zkrácení práv žalobkyně v předcházejícím řízení. Žalobkyně poukazuje na skutečnost, že byla postižena za to, že ve dnech 26. 10. 2016 a 9. 11. 2016 nebyl objekt, v němž se nachází adresa sídla žalobkyně, označena povinnými údaji (jménem a identifikačním číslem). Dle žalobkyně však není pravdivé tvrzení žalovaného, že by v průběhu řízení měnila svá tvrzení a stanoviska. Pokud uvedla, že patrně muselo dojít ke stržení předmětného označení, jednalo se o prvotní vyjádření žalobkyně bez seznámení se s podstatnými okolnostmi věci. Následně po pečlivém prostudování podkladů upřesnila, že označení se na předmětném místě ve skutečnosti nacházelo a nachází bez přerušení. Žalobkyně včas neodhalila, že správní orgán prvního stupně v rámci prováděných kontrol nepořídil fotodokumentaci v dostatečném rozsahu, neboť ta zachovala pouze dílčí část předmětné nebytové jednotky, a to pravou výseč čelní strany, kde se skutečně nachází seznam podnikatelů, kteří zde mají umístěno sídlo. Fotodokumentace zachytila tu vstupní část nebytové jednotky, která se nachází vpravo od vstupních dveří z čelního pohledu. Žalobkyně však předložila fotodokumentaci obsahující celkový pohled na čelní vstupní stranu do předmětné nebytové jednotky, z níž vyplývá, že označení podnikatelů majících zde své sídlo se nenachází pouze na pravé straně od vstupních dveří, ale rovněž na levé straně od vstupních dveří, což je z předložené fotodokumentace nesporné. Žalobkyně uvedla, že označení její osoby se zde v minulosti nacházelo, a to včetně dnů, kdy byly prováděny kontroly správního orgánu prvního stupně. S touto námitkou se však žalovaný vypořádal tak, že připustil, že z žalobkyní pořízené fotodokumentace vyplývá, že označení žalobkyně se na místě samotném nacházelo, prvostupňové rozhodnutí však ponechal nedotčené. Žalovaný tak neměl potvrdit prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žalobkyně postižena za to, že přinejmenším ve dnech 26. 10.

2016 a 9. 11. 2016 nebylo sídlo žalobkyně označeno povinnými údaji. O řádném označení sídla rovněž svědčí fakt, že žalobkyni je zde řádně doručováno, a to i v rámci správního řízení.

4. Žalobkyně taktéž odmítá konstrukci žalovaného, že označení údajů žalobkyně na místě samém bylo v rozporu s ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona z důvodu, že se mělo jednat o označení trvalé a nikoliv dočasné. Dle žalobkyně toto ustanovení nijak nestanoví, jakou podobu má označení mít z hlediska formy, materiálu či trvalosti, žalovaný se tak nemůže domáhat splnění neexistující povinnosti.
5. Žalobkyně na závěr nesouhlasí s argumentací žalovaného, že správní orgán prvního stupně nepostupoval v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, pokud žalobkyni neumožnil seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k těmto se vyjádřit. Poučení obsažené ve vyrozumění o pokračování řízení po podání odporu proti příkazu ze dne 3. 2. 2017 je natolik obecné a nekonkrétní, že z něho není patrné, v jaké lhůtě či do jakého termínu měla žalobkyně svého oprávnění využít. Postup správního orgánu prvního stupně je v rozporu s nálezem Ústavního soudu ČR ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04, dle něhož *je porušením principu právního státu, pokud správní orgán nedal stěžovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*
6. Žalovaný ve svém **vyjádření k žalobě** plně odkazuje na závěry učiněné v napadeném rozhodnutí. Co se týče námitky žalobkyně ohledně porušení procesních práv, žalovaný uvedl, že žalobkyně byla o možnosti vyjádřit se ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu poučena a vyrozuměna. Judikatura Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 21/2009 konstatuje, že i nahlížení do spisu může nahradit seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Rozhodné je, zda spisový materiál byl dále doplňován či nikoliv a zákonem není stanoveno povinné určení lhůty. Spisový materiál po odeslání vyrozumění ani po jeho doručení nebyl nijak doplňován.
7. Stran důkazních prostředků, kterými se žalobkyně snaží dokládat svá tvrzení o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, dle žalovaného není známo, z jakého období pocházejí. Ze strany správního orgánu došlo k návštěvě sídla žalobkyně ve dvou případech a vždy byla fotodokumentace pořízena v dostatečné míře, přičemž vždy se jednalo o prostor označený jako seznam podnikatelů a nikdy na tomto místě nebyl uveden odkaz na jinou část či místo, kde by měli být podnikatelé označeni. Dle žalovaného se žalobkyně ze svého jednání snaží vyvinutím, že svou povinnost přenesla na třetí osobu, majitele či provozovatele prostor, kde má žalobkyně sídlo. Podle ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona je povinností podnikatele označit a nikoliv povinnost podnikatele zajistit označení. Ve svých vyjádřeních v průběhu správního řízení žalobkyně uznala, že označení nebylo zcela odpovídající a neslo znaky dočasnosti a mohlo dojít k situaci, kdy označení nebylo přítomno.

8. Dle názoru žalovaného parametry označení sídla podnikatele ve smyslu ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona jsou dostatečně dány a analogii vztahující se k trvalosti označení považuje žalovaný za přípustnou.
9. Žalobkyně k vyjádření žalovaného podala **repliku**, v níž poukazuje na skutečnost, že žalovaný zaujímá stanovisko k argumentaci, kterou žalobkyně neuplatnila, a to že by se snažila své jednání vyvinít tím, že své povinnosti přenáší na třetí osoby. Doplnila, že pokud správní orgány opřely svá rozhodnutí o nedostatečné podklady, jako je zejména rozsah pořízené fotodokumentace, nelze tento postup klást k tíži žalobkyně.
10. **Ze správního spisu** zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci. Dle protokolu ze dne 29. 11. 2016 byla ve dnech 26. 10. 2016 a 26. 10. 2016 provedena kontrola v obchodním centru ....., při níž bylo zjišťováno plnění povinností podnikatelky – žalobkyně ve vztahu k sídlu podle § 31 odst. 2 živnostenského zákona. Bylo zjištěno, že nebytová jednotka č. 843/107, v níž je sídlo umístěno, nebyla označena žádnými identifikačními údaji žalobkyně. Přílohou protokolu o kontrole je fotodokumentace seznamu podnikatelů, kteří mají na adrese ....., sídlo, a dále souhlas s umístěním sídla na adrese ....., uděleném vlastníkem jednotky č. ....
11. Proti kontrolnímu zjištění obsaženému v protokolu ze dne 29. 11. 2016 podala žalobkyně dne 13. 12. 2016 námitky, neboť nesouhlasila s hodnocením správního orgánu prvního stupně, že by v předmětných dnech neoznačila objekt sídla zákonnými údaji. Dle jejího tvrzení mělo označení samovolně či v důsledku jednání neznámé osoby spadnout či mělo být strženo. Žalobkyně následně zjedнала nápravu, proto se nemohla dopustit porušení ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona. Vyrozuměním o vyřízení námitek správní orgán prvního stupně námitky žalobkyně zamítl, neboť fotodokumentace a záznam o kontrolním úkonu ze dne 26. 10. 2016 jasně dokumentuje porušení předmětné povinnosti. Správní orgán na základě uvedeného přistoupil dne 17. 1. 2017 k uložení pokuty ve výši 4 000 Kč formou příkazu. Proti příkazu podala žalobkyně dne 1. 2. 2017 odpor.
12. V období od vyhotovení a odeslání písemnosti Pokračování řízení po podání odporu nebyla spisová dokumentace doplňována. Následně dne 14. 7. 2017 uznal správní orgán prvního stupně žalobkyni vinnou podle ust. § 62 odst. 1 písm. j) živnostenského zákona, neboť na základě podkladů ve správním spise dospěl k závěru, že minimálně ve dnech 26. 10. 206 a 9. 11. 2016 v rozporu s ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona neoznačila objekt na adrese ....., v němž má umístěno své sídlo.
13. Dne 18. 4. 2017 podala žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které se ve své podstatě shoduje s žalobními námitkami. K tvrzení žalobkyně stran nesprávně zjištěného skutkového stavu žalovaný konstatoval, že při opakovaném místním šetření na adrese ....., jednotka č. ...., kde má sídlo vícero podnikatelů,

se u vstupu do jednotky žalobkyně nenacházela na seznamu firem zde uvedeném. Žalobkyně v průběhu řízení měnila argumenty, z nichž bylo patrné, že svou odpovědnost delegovala na majitele nemovitosti. Pokud žalobkyně uvedla, že u vstupu do jednotky existuje něco na způsob dočasného označení, dle žalovaného toto dočasné označení nesplňuje požadavky kladené zákonem. Sama žalobkyně uvedla, že označení v „seznamu podnikatelů“ není měněno a doplňováno v okamžiku vzniku sídla, ale v různých nespecifických časových cyklech. Z fotodokumentace předložené žalobkyní dle žalovaného je patrné, že označení je zcela nedostatečné, neboť neobsahuje obchodní firmu nebo obchodní jméno, tak jak je uvedeno v živnostenském rejstříku, obsahuje pouze číselnou řadu bez identifikace, o jaká čísla se jedná a umístění tohoto označení není nijak odlišeno od reklamních sdělení a takové označení nesplňuje požadavek na jeho trvalost. Za splnění povinnosti podle § 31 je odpovědný podnikatel sám a nikoliv třetí osoba. K námitce žalobkyně, že správní orgán prvního stupně nepostupoval podle § 36 odst. 3 správního řádu, žalovaný uvedl, že o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí byla žalobkyně informována a poučena v písemnosti Pokračování řízení po podání odporu proti příkazu. Spisová dokumentace pak nebyla po tomto oznámení dále doplňována (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, sp. zn 8 Afs 21/2009).

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

14. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) a po zhodnocení uvedených skutečností dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně předně zpochybňuje, že byl v dané věci správními orgány náležitě zjištěn skutkový stav, neboť označení osoby žalobkyně se na předmětném místě ve dnech 26. 10. 2016 a 9. 11. 2016 nacházelo. Krajský soud po prostudování správního spisu dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná.

18. Podle § 62 odst. 1 písm. j) živnostenského zákona se právnická osoba jako podnikatel nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 31 odst. 2 neoznačí místo podnikání, sídlo nebo organizační složku podniku, nebo na žádost živnostenského úřadu neprokáže vlastnické nebo užívací nebo jiné obdobné právo k objektům nebo prostorám, v nichž má na území České republiky místo podnikání, sídlo nebo organizační složku podniku.
19. Podle § 31 odst. 2 živnostenského zákona má podnikatel povinnost viditelně označit obchodní firmou, popřípadě názvem, nebo jménem a příjmením a identifikačním číslem objekt, v němž má místo podnikání (liší-li se od bydliště), sídlo a zahraniční osoba organizační složku podniku, pokud ji zřizuje. Podnikatel nemusí prokazovat právní důvod pro užívání prostor, v nichž má v České republice umístěno sídlo, má-li sídlo totožné se svým bydlištěm (§ 5 odst. 2), s výjimkou případů, že bydliště je na adrese sídla ohlašovny, zvláštní matriky nebo na adrese sídla správního orgánu, který úředně zrušil údaj o místě hlášeného pobytu na území České republiky.
20. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 26. 10. 2016 správní orgán prvního stupně provedl místní šetření na adrese ....., jednotka č. ...., na které má žalobkyně zapsané sídlo. Vedoucí kontrolní skupiny shledal, že žalobkyně neměla na tabuli se seznamem podnikatelů, kteří mají na dané adrese sídlo, označeno své sídlo žádnými údaji (viz záznam o kontrolním šetření ze dne 26. 10. 2016). Při kontrole byly pořízeny 4 fotografie s nadpisem ..... *seznam firem od 7. 10. 2016*, na nichž se nachází abecední seznam podnikatelů mající své sídlo na předmětné adrese. Jméno, příjmení a identifikační číslo žalobkyně zde absentuje. Při místním šetření konaném na stejné adrese dne 9. 11. 2016 bylo opětovně zjištěno, že se jméno, příjmení a identifikační číslo žalobkyně na seznamu podnikatelů nenachází (fotodokumentace s nadpisem ..... *seznam firem od 1. 11. 2016*). O těchto kontrolách byl dne 29. 11. 2016 sepsán protokol, proti němuž žalobkyně podala námitky. Žalobkyně uvedla, že údaje o jejím jméně, příjmení a identifikačním čísle se na místě samém nacházely, avšak se stalo to, že označení samovolně či v důsledku jednání neznámé osoby spadlo či bylo strženo, přičemž žalobkyně vždy sjednala nápravu. V odvolání pak žalobkyně uvedla, že označení se nachází v levé části objektu č. 107, neboť se dozvěděla, že seznam usídlených podnikatelů nacházející se na pravé straně nemění každý den, nýbrž periodicky po určitém období a proto jsou někteří podnikatelé označeni na levé straně od vstupních dveří. K podpoření svého tvrzení doložila fotografie zachycující seznam jmen, mezi nimiž se nachází i jméno, příjmení a identifikační číslo žalobkyně (pouze číslo samotné, označení IČ však chybí).
21. Krajský soud k námitkám žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu považuje za vhodné předeslat, že v případě správního trestání postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Zmíněný „stav bez důvodných

pochybností“ lze vyjádřit jako míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o opaku.

22. Krajský soud se ztotožnil se závěry správních orgánů, neboť skutečnosti, ze kterých vycházely, tvoří logický a uzavřený řetězec důkazů, které dokládají, že se žalobkyně předmětného správního deliktu na úseku živnostenského podnikání dopustila. Žalobkyně v průběhu správního řízení až do okamžiku podání odvolání správnímu orgánu prvního stupně nesdělila, kde se má nacházet označení žalobkyně podle § 31 odst. 2 živnostenského zákona. Jeví se jako nelogické, proč žalobkyně již před vydáním prvostupňového rozhodnutí minimálně po nahlédnutí do správního spisu správnímu orgánu nesdělila, že dané označení se nachází v levé části od vstupních dveří, jak se snažila tvrdit v odvolacím řízení. Žalobkyně nahlížela do správního spisu dne 7. 2. 2017 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 20. 3. 2017. Žalobkyně tak měla dostatečně dlouhý prostor, aby reagovala na zjištění správního orgánu prvního stupně, které provedl dne 26. 10. 2016 a 9. 11. 2016. I kdyby soud přistoupil na argument žalobkyně, že se v těchto dnech žalobkyně na seznamu firem nacházela, avšak na jiném místě, než bylo kontrolováno správním orgánem prvního stupně, je nutno konstatovat, že to, co vyfotila žalobkyně, jsou bez dalšího jména a příjmení, pod nimiž se nachází řada čísel. Ani z pohledu z větší dálky na celou jednotku č. .... nelze seznat, že se má jednat o seznam podnikatelů nacházejících se na adrese ..... Předně žalobkyní dodané fotografie nedokládají, zda se označení nacházelo na tomto místě ve dnech provedených kontrol. Žalobkyně se tak sice svými tvrzeními snažila zjištěný skutkový stav zpochybnit, její námitky však zůstaly v rovině ničím nepodloženého tvrzení, které je možno označit za zcela nevěrohodné.
23. Co se týče námitky žalobkyně, že žalovaný překročil meze dané mu zákonem, když dle jeho názoru má být označení trvalé, nikoliv dočasné, tak je pravdou, že tato podmínka výslovně z ust. § 31 odst. 2 živnostenského zákona nevyplývá. Je však možno ze zákona usuzovat, že povinnost podnikatele viditelně označit jménem, příjmením a identifikačním číslem objekt, v němž má sídlo, se na něj vztahuje po celou dobu, kdy má v daném objektu sídlo, tedy znak trvalosti nepochybně splněn být musí.
24. Soud taktéž vyhodnotil jako nedůvodnou námitku žalobkyně, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť poučení obsažené ve vyrozumění o pokračování řízení po podání odporu proti příkazu ze dne 3. 2. 2017 je obecné a nekonkrétní.
25. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit účastníkovi řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů

rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, publ. pod č. 303/2004 Sb. NSS).

26. Dne 20. 2. 2017 si žalobkyně od provozovatele poštovních služeb převzala písemnost *Pokračování řízení po podání odporu proti příkazu*, v níž se mj. podává, že správní orgán shromáždil všechny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a účastník řízení je oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, má právo vyjádřit v řízení své stanovisko a vyžadovat informace o řízení a má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Současně byla taktéž žalobkyně poučena o právu nahlížet do spisu, čehož dne 7. 2. 2017 využila (viz *Protokol o nahlížení do spisu*). Správní spis poté nebyl dále doplňován o žádné další podklady pro vydání rozhodnutí. Není tedy na místě tvrzení žalobkyně, že by jí nebyla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, když o této možnosti byla žalobkyně řádně ze strany správního orgánu prvního stupně poučena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, publ. pod č. 2073/2010 Sb. NSS) a navíc této možnosti využila a s podklady pro rozhodnutí se seznámila. Správní spis po té nebyl nijak doplňován a prvostupňové rozhodnutí vycházelo z písemností, které měla žalobkyně dne 7. 2. 2017 k dispozici.
27. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. srpna 2018

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně